

MŪSŲ LIETUVA

NR. 13 (1998) – SEMANÁRIO – 1987 – BALANDIS – ABRIL 2 D. - Cz. 5,00

R. Juatindiba, 28 - Pque. da Moóca - 03124 SAO PAULO, Tel. 273-0338

LIETUVOS VARDAS SKAMBĖJO AMERIKOS SOSTINĖJE

Lietuvos nepriklausomybės šventė Juntinių Amerikos Valstybių sostinėje. Mūsų bendradarbio pranešimas iš Vašingtono.

Vasario 15 d. rytą įtakingame amerikiečių dienraštyje "The Washington Post" pasirodė jaunosios kartos veikėjo Algio Šilo svečio teisėmis paskelbta skiltis, kurioje autorius reiškia nepasitenkinimą, kad uždrausta garsiai melstis ir giedoti giesmes prie užsienio ambasadų. Taip įvyko 1986 m. gruodžio 1 d., kai privačiame sklype prieš sovietų ambasadą Vašingtone, minint Lietuvos Helsinkio grupės 10 metų sukaktį, maldos vigilijai buvo susirinkęs būrys lietuvių ir jų draugų, tačiau slaptoji policija uždraudė jiems garsiai melstis ir giedoti. A. Šilas savo skiltį baigia klausdamas: "Atrodo, kad sovietai gali bausti žmones už religijos praktikavimą ne tik sovietų okupuotose kraštuose, bet taip pat ir Vašingtone..."

Tokio straipsnio pasirodymas labai įtakingame sostinės dienraštyje tą dieną, kai daugelyje vietų vyko Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 69 metinių minėjimai, lietuvius gerai nuteikė.

Šv. Mato katedroje

Lotyniškos 10 v.r. Mišios Šv. Mato katalikų katedroje yra skiriamos daugiausia užsienio diplomatams ir aplamai užsieniečiams, kurių JAV sostinėje niekada netrūksta. Kiekvienais metais artimiausią sekmadienį vasario 16 dienai įtakingo katalikų veikėjo Juozo Simanio pastangų dėka tos Mišios yra aukojamos už Lietuvą ir Lietuvos tema sakomas pamokslas.

Toji tradicija buvo išlaikyta ir š.m. vasario 15 d. Religinėje procesijoje, žengiančioje katedros altoriaus link paskui kryžių buvo nešamos JAV ir Lietuvos vėliavos,ėjo gausūs katedros choro nariai ir dvasininkai. Koncelebracinės Mišias aukojo kun. R. Duffy su asista, kurioje buvo ir kun. dr. T. Žiūraitis. Kun. R. Duffy pamokslas buvo skirtas Lietuvos krikšto 600 metų sukaktiui, neužmirštant paminėti fakto, kad JAV katalikų vyskupai savo konferencijoje Vašingtone birželio 28 dieną visame krašte nutarė skelbti maldos dieną už Lietuvą.

Koncelebracinės Mišios už Lietuvą sostinės Šv. Mato katedroje baigtos chorui giedant Lietuvos himną. Pažymėtina, kad prieš pradėdamas pamokslą, kun. R. Duffy pristatė Mišiose dalyvaujanti



Torontietis AUKSUOLIS VALIŪNAS, keliaudamas 1986 m. po Afriką su Guerba ekspedicijos grupe, įkopė į vieną Kilimandžaro kalno viršūnę (5225 m.) ir iškėlė Lietuvos vėliavą. Šis aukščiausias Afrikos kalnas yra visą laiką padengtas sniegu, nepaisant karšto klimato. Jis vilioja turistus išbandyti savo pajėgumą.

Lietuvos atstovą dr. St. Bačkį su žmona ir Lietuvos garbės konsulę Čikagoje V. Kleizą su žmona.

Diplomatų kalbos

Oficialiems lietuvių minėjimams labiausiai tinkama yra Latvių namų salė Rockvillės priemiestyje, Marylande. Kai kuriais metais ji vargiai sutalpina žmones. Tačiau šiemet jų buvo mažiau. (Ar už tai nėra kaita LB Vašingtono apylinkės valdyba, pranešimų apie minėjimą nesiuntinėjusi LB nariams, kurie už pastutinius metus nespėjo sumokėti solidarumo įnašų?).

Minėjimą pradėjus LB Vašingtono apylinkės v-bos pirm. A. Dundzilai, sugiedojus himnus ir kun. dr. Žiūraičiui paskaičius trumpą patriotinę invokaciją, sveikinimo žodį tarė Lietuvos atstovas Vašingtone ir Lietuvos diplomatijos šefas dr. St. Bačkis, paskaitydamas ir valtybės sekretoriaus G. Shultzo šia proga

Lietuvos atstovui atsiųstą sveikinimą.

Pagrindinę kalbą lietuviškai pasakė Lietuvos garbės konsulas Čikagoje Vaclovas Kleiza. Jis pastebėjo, kad lietuviai ignoruoja sovietinį vasario 16 dienos interpretavimą ir niekad neatsisakė laisvos ir nepriklausomos Lietuvos. Tai liudija gausi pogrindžio spauda, šimtai lietuvių laikomų kalėjimuose ir psichiatrinėse. Priminė, kad šie metai žymi Lietuvos krikšto 600 metų sukaktį. Tai gera proga vėl pasaulio arenoje iškelti Lietuvos vardą, o tarpusavio ginčai dėl šios sukakties telieka mūsų tarpe.

V. Kleizos kalba buvo neilga, nenuobodi, bet be žymesnio poveikio ateities uždaviniais.

Latvių proveržis

Antrasis kalbėtojas buvo palyginti jaunas latvių veikėjas ir žurnalistas, amerikiečių delegacijos praeitą rudenį Jūrmalos konferencijoje narys Ojars Kalniņš.

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korrespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 5,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 500,00

I tolimesnius kraštus: Cz. 20,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Jis papasakojo, kad prieš įvykstant šiai privačiai amerikiečių - sovietų konferencijai okupuotos Latvijos teritorijoje, latviai prašė garantijos kad konferencijoje bus iškelta nelegali sovietų įvykdyta Pabaltijo šalių okupacija ir žmogaus teisių pažeidėjimai. Iš Amerikos valstybės departamento jie gavo užtikrinimą, kad bus konferencijoje viešai pakartota okupacijos nepripažinimo politika ir kad amerikiečių delegacijoje dalyvaus 7 išeivijos latvių atstovai.

Pirmą konferencijos dieną amerikiečių delegacijos pirmininkas ambasadorius Matlock pareiškė, kad konferencijoje dalyvauja svečiai amerikiečiai bei sovietai ir šeimininkai latviai. Ambasadorius savo kalboje viešai deklaravo, kad JAV nepripažįsta jėga ir neteisėtai Sovietų Sąjungos įvykdytos Lietuvos, Latvijos ir Estijos okupacijos. Savaitės eigoje toji nepripažinimo politika buvo dar kelis kartus pakartota amerikiečių pareigūnų. Tuo tarpu Jūrmalos konferencijoje dalyvavusių amerikiečių ir kitų kraštų žurnalistų dėka laikraščiuose pasirodė straipsniai su antraštelėmis "US - Soviet debate Baltic States" ir pan.

Ambasadoriaus Matlock kalbą su pareiškimu, kad JAV nepripažįsta Baltijos šalių okupacijos, transliavo Latvijos televizija. Tai dar labiau uždegė vietinius latvius. Vienas iš okup. Latvijos delegacijos narių žurnalistui Kalnins jteikė raštelį, kuriame buvo parašyta: "Nepykite ant mūsų. Jūs išvažiuosite, o mums reiks čia gyventi. Jūs galite padaryti daug daugiau dėl mūsų ateities, negu mes čia gyvendami..."

Ojars Kalnins savo kalbą baigė entuziastingu teigimu, kad Jūrmala atidarė langą ir suteikė progą pačioje okup. Latvijos žemelėje viešai prabilti apie Sovietų Sąjungos vykdomą prievartinę ir nelegalią Baltijos kraštų okupaciją. Jūrmalos

konferencija taip pat įtikino, kad kova už Baltijos kraštų laisvę bei nepriklausomybę tebėra gyva ir po 46 metų.

Ojars Kalnins kalba buvo išklaudyta su dideliu dėmesiu ir palydėta gausiais bei nuoširdžiais plojimais.

Meninę minėjimo dalį atliko fleitistė Asta Šepetytė iš Čikagos ir Vašingtono taut šokių grupė "Gabijs"

Radijus apie Lietuvą

Vasario 16 d. amerikiečiai šventė tradicinę Prezidentų dieną. Mums, lietuviams, minėjime buvo pranešta, kad viena sostinės radijo stotis šio ryto trijų valandų programą "Washington in the Morning" skirs Lietuvai ir kad kalbės Lietuvos informacijos centro direktorius kun. K. Pugevičius. Kai pavėlavęs atsisukau tą stotį, telefonu buvo priimami klausimai apie Lietuvą ir apie šią savaitę per ABC televiziją transliuojamą filmą "Amerika". Filmą rodo padėję JAV-se po dešimties metų sovietų okupacijos. Radijo stočiai skambinę žmonės, daugiausia lietuviai, kalbėję ne tiek apie filmą, kiek apie Lietuvą. Vieni minėjo, kokios įstaigos sostinėje teikia informacijas apie Lietuvą, kiti informavo, kad visa eilė Vakarų kraštų, jų tarpe ir komunistinė Kinija, nepripažįsta sovietų įvykdytos Lietuvos, Latvijos ir Estijos okupacijos. Vienas telefonu paskambinęs asmuo painformavo, kad Arlingtono karių kapinėse palaidotas amerikietis leit. Harris žuvo kovoje už Lietuvos nepriklausomybę, kitas priminė, kad Lietuva šiemet mini savo krikšto 600 metų sukaktį.

Per tris valandas, šalia pasaulinių žinių ir kitų pranešimų bei komercinių skelbimų, suspėta apie Lietuvą ir jos dabartinę padėtį pateikti nemažai svarbių informacijų. Programos vedėjas Dolph Droge yra vokiečių kilmės ir, kaip pats pasisakė, kurį laiką kaip valstybės departamento pa-

reigūnas gyvenęs Lenkijoje. Vėliau paaiškėjo, kad jis Lenkijoje tarnavo kartu su Amerikos lietuviu J. Simaniu, išrūpinančiu pamaldas už Lietuvą Šv. Mato katedroje.

Lietuvos pasiuntinybė

Po 1986 m. kovo 10 d. įvykusios skaudžios nelaimės mažai kas besitikėjom, kad Lietuvos pasiuntinybėje Vašingtone, kada nors vyktų tradicinis priėmimas Lietuvos nepriklausomybės šventės proga. Tačiau nemažai kas nustebo ir šiemet gavę kvietimus į tokį priėmimą.

Lietuvos trispalvei plevėsuojant virš pasiuntinybės paradinių durų, maždaug valandos laikotarpiu pro jas į nepriklausomos Lietuvos penkių aukštų salę įžengė ir joje ilgiau ar trumpiau pabuvo per šimtą svečių, atėjusių pasveikinti Lietuvos atstovo dr. S. Bačkio ir jo žmonos nepriklausomybės šventės proga. Iš apsilankiusių diplomatų aukščiausias savo rangą buvo Vatikano pronuncijus, arkivyskupas Pio Laghi, iš valstybės departamento - vienas iš valstybės sekretoriaus Schultzo padėjėjų - E. Derwinski. Baltųjų rūmų štabui atstovavo įstaigos santykiams su visuomene vienas iš direktorių - Linas Kojelis. Keliasdešimties lietuvių tarpe buvo gen. Lietuvos konsulas Niujorke A. Simutis su žmona ir Lietuvos garbės konsulas Čikagoje V. Kleiza su žmona. Buvo taip pat "Amerikos balso" programų direktorius Alan Nell su žmona ir daug kitų svečių.

Pažymėtina, kad Lietuvos atstovas, nors ir smarkiai avarijos metu buvo sulaužytas, stovėdamas su žmona dvi valandas priėmė ir atsisveikino gausius svečius, tarsi nejausdamas jokio nuovargio. Nuostabu, kai taip išsilaiko žmogus, jau peržengęs 80 metų. Tad ir norisi Lietuvos atstovui palinkėti dar daug sveikų ateities metų, nes jo įpėdinis St. Lozoraitis labai reikalingas kaip Lietuvos atstovas Vatikane.

"Tėviškės Žiburiai"

JAV LB KULTŪROS TARYBOS
1986 M. DAILĖS PREMIJA PASKIRTA
DAILININKUI
ALBINUI ELSKUI

Komisiją sudarė: tėvas Leonardas Andriekus - „Aidų“ redaktorius, dailininkai Paulius Jurkus, Elena Kepalaitė, Vytautas Ignas ir Petras Vaškys. Albino Elskaus, kaip dailininko įnašas į lietuvių kultūrą ir jos iškėlimas šiame krašte, įgalino jį tapti šios premijos laureatu. Premijos mecenatas Lietuvių Fondas.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696



KANADOS KATALIKŲ VYSKUPAI, kviečiami paskelbti maldos dieną už Lietuvą 1987 m. birželio 28 d. Tuo reikalu Lietuvos krikščionybės sukakties komitetas Kanadoje ir vysk. P. Baltakis, OFM, kreipėsi į vyskupų konferenciją, kuri paliko laisvas rankas paskiriem vyskupam. Buvęs Kanados katalikų vyskupų konferencijos pirmininkas Londono vyskupas J.M. Sherlock išsiuntinėjo specialų laišką visiems Kanados katalikų vyskupams, kviesdamas juos skelbti maldos dieną už Lietuvą savo vyskupijose. Tame laiške rašoma:

"1987 metais visame pasaulyje bus minima Lietuvos krikšto 600 metų sukaktis. Šv. Tėvas pagerbs tą sukaktį, atnašaudamas Mišias Romoje 1987 m. birželio 28 d. Kanados vyskupų konferencijos valdyba paminės tą sukaktį specialiu pareiškimu, užtariančiu persekiojamus Lietuvos tikinčiuosius. Maldos dienos paskelbimą betgi palieka kiekvieno vyskupo nuožiūrai. Vysk. Paulius Baltakis, OFM, kuriam pavesta rūpintis sielovada lietuvių katalikų gyvenančių už Lietuvos ribų, kreipėsi į mane, prašydamas paakinti savo brolius vyskopus jungti su savo ganomaisiais į bendrą maldos dieną visame pasaulyje birželio 28.

Šv. Tėvas Jonas-Paulius II 1985 m. spalio 25 d. išreiškė pageidavimą, kad "mūsų broliai ir seserys Lietuvoje jaustų gilų solidarumą su visa Bendrija". Birželio 28-ji kaip tik ir bus giliai simboliškai reikšminga proga išreikšti minėtą solidarumą.

Medžiaginiai mūsų draugų lietuvių katalikų poreikiai Lietuvoje taip pat yra dideli, nes turi kentėti nuolatinį socialinį ir ekonominį spaudimą. Daugelis mūsų tikinčiųjų, painformuoti apie šį reikimą, dosniai atsilieptų. Vyskupas Baltakis turi kelius, per kuriuos gali perduoti bet kokią paramą.

Rašau šį laišką, vedamas broliškos atsakomybės broliui vyskupui ir kenčiančiai mums artimai tikinčiųjų Bendrijai, tikėdamas broliško atlaidumo iš savo brolių vyskupų Kanadoje, atlaidumo, kurį anksčiau esu patyręs".

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

VIII – Gyvendami teisinamės: "kitaip negalėjau", "mane sugundė", "privertė neklausę", "mane tokį sukūrė pats Dievas".

Gyvendami dar galime keistis: nuo piktadario iki šventojo, nuo šventojo iki bailaus išdaviko.

Gyvendami galime prisidengti ar pasipuošti: kas gražu, tą tegu mato visi, kas bloga, tą naktelė tamsi tepaslėps.

Gyvendami galime pasitaisyti: atlyginti skolas, užglostyti skriaudas, užgydyti žaizdas, atsiprašyti užgautą.

Bet ateis Viešpaties šviesi diena ir paskutinė žemėje diena – tuščiai negąsdinam nieko! – kai Teisėjas bus pats Kristus – kiaurai matantis ir skiriantis gyvus nuo mirusių, avis nuo ožių, kairėn ar dešinėn, Laimėn ar į tolimus Pakraščius.. (nors ir tai bus geriau, negu būti visiškai sunaikintam).

TIKIU: JĖZUS IŠ TEN A T E I S
GYVŪJŲ IR MIRUSIŪJŲ T E I S T I.

— Kad Dievas mums davė, tai mes turim. daugybę pajutimų. kad galėtume patirti, kad yra už mūsų begalinis, turtingas, spalvotas, realus pasaulis, turim protą suvokti daugelio dalykų vertę. prigimtį, vietą pasaulyje, norus ir troškimus, turim tikėjimą – tokią Dievo dovaną mummyse, – kad galėtume į pasaulį žvelgti, į žmones ir į Dievą tokiu žvilgsniu – tikruoju žvilgsniu – kaip Kūrėjas, kūriniais besidžiaugiantis ir laikantis juos savo širdyje, kaip Kristus – durantis, kad gyvenimas būtų pilnesnis, kaip Šventoji Dvasia – kad viskas turėtų dvasią, stiebtųsi aukštyn, žydėtų ir vaisius vestų,

Todėl pirminė tiesa yra pajutimas to, kas yra mummyse, už mūsų, virš mūsų; proto tiesa – skaitymas "už", matymas "tarp", supratimas "kodėl", regėjimas, kam ir kur"; tikėjimo tiesa yra Dievo maionėje gyvenančio žmogaus požiūris, pagarbi ir globojanti kelionė vidur kūrinijos, konkreti pagalba tiems, kuriuos ranka pasiekiu, kad jie būtų tai, ko kurdamas Dievas norėjo.

Pajusti, kas yra ir kaip yra iš tikrųjų, privalome patys, klausdami kaip vaikai "kas čia?" ir "kodėl?", suprasti – reikės viso gyvenimo pastangų, mąstant pačiam ir pasisavinant visus dorų ir tikrų mokslininkų darbo vaisius, o čia mums kalbės tiesos valdovė – ŠVENTOJI DVASIA.

TIKIU: Š V E N T A J A D V A S I A.

X – Džiaugias tik toksai tokiu. Ir tą BENDRUMĄ, kuris atsiranda tada, kai aš žinau, juntu, matau, jog tau brangu, šventa ir miela viskas, kas brangu, šventa ir miela ir man: tas pats Dievas, tas pats kelias į Laime, ir ta pati trokštanti mylėti Dvasia, – tą Bendrumą mes vadinam Bažnyčia.

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmeciui Paminėti —

60 METŲ BRAZILIJŲ

Pradžia Nr. 29 (1968) 1986 m.
Taša iš Nr. 12 (1997)

Konsulas Povilas Gaučys

Po tragiškos konsulo Broniaus Stepoinaičio mirties, į São Paulo buvo prisiųstas konsulo pareigoms eiti iš Argentinos Lietuvos atstovybės sekretorius, Povilas Gaučys, karjeros diplomatas, dirbęs keletą metų diplomatinėje tarnyboje. Europoje. Be to taip pat jau anais laikais, vertėsi literatūra. Konsulas P. Gaučys, atvykęs į São Paulo, (visi tuos laikus gerai mename), rado labai įsisiubavusią ir pilną nesutikimų lietuvių koloniją. Patekęs į "bandeirantes" įnamių sukeltą saulalės sūkurį, nesusivokė gerai, kaip jam reikia elgtis tame verpete, bet leido laisvai "liveliu plaukti", neparodydamas reikiamos energijos ir tinkamo savo autoriteto, — kolonijoje kapituliavo. Santykiai tarp konsulato remiamos organizacijos ir "tautinių namų" ne tik nepagerėjo, bet



Buvęs konsulas POVILAS GAUČYS

dar aštriau pradėjo reikštis. Konsulo Mačiulio pasėtoji nesantaika ir toliau liepsnojo, nes konsulato "algininkai", dėl P. Gaučio nuolaidumo, jautė, kad, kartais, ir konsulo autoritetu bei jo vardu gali operuoti. Pagaliau, neišdirbęs pilno periodo, P. Gaučys buvo pašauktas Ministerijon į Kauną, kad išaiškintų neleistinai papildytus kaikuriuos veiksmus konsulato užuovėjoje, o taip pat ir "bandeirantininkų" gūžtoje, už kurią atsakingas buvo konsulatas. Skundai prieš lietuvius kunigus São Paulo Arkivyskupijai, — (Klemensas Jūra — "Tėvynės Vaidila"); įdavinėjimai asmenų saugumo organams; neaiškus ir neleistinas pinigų siuntimas į Lietuvą ir žmonių nusiskundimai, vis tai buvo priežastys, kurios dėl konsulo neapsižiūrėjimo, sutrumpino jam karjerą Brazilijoj.

Po karo Povilas Gaučys apsigyveno Š. Amerikoj ir verčiasi literatūra.

Konsulas
Aleksandras Polišaitis

1938 m. balandžio mėn., konsului P. Gaučiui išvykus Lietuvon, jo vieton atsiųstas buvo Aleksandras Polišaitis. Naujas Lietuvos konsulas savo jaunystę leido ir, mokslą ėjo Lietuvoje Panevėžio apylinkėje. Pirmasis karas jį nubloškė į Rusiją. Paskelbus nepriklausomą Lietuvą, pradėjo diplomatinę tarnybą Toluose Rytuose, vėliau Vakarų Europoje ir, pagaliau, Brazilijoje, kur nuo 1938 m. iki 1960 m. skaitėsi Lietuvos konsulu, kol Brazilijos Respublikos Rezidento Janio Quadros parėdymu, tapo sustabdytas Baltijos valstybių Atstovybių veikimas.

Konsulas Al. Polišaitis pradėjo tarnybą darbą Brazilijoj labai audringoje lietuvių kolonijoje. Tačiau savo savitu charakteriu, sugebėjo sutramdyti savo samdinių poelgius ir greitai suderino tarnybinius reikalus su kolonijos visuomeniniu bei kultūriniu darbu. Kolonija norėjo taikiai gyventi ir nieko nekliudomai dirbti pozityvų darbą. To siekė ir konsulas, ir įsitikino, kad prie to galima priėti, tik reikia noro dirbti bendrai kolonijos naudai, o ne savanaudiškumo siekti. Assi-

BRASILIA, 3 ("Estado") — O restabelecimento das relações diplomáticas e comerciais normais com a Hungria, a Bulgária e a Roménia, a cassação das credenciais das possíveis representações diplomáticas que a Lituânia, a Estónia e a Letónia porventura tenham em nosso País e informações sobre a representação do Brasil em Formosa, bem como o custo de sua manutenção e o volume do intercambio de nosso País com aquela ilha — foram as medidas que o presidente Janio Quadros solicitou hoje de manhã da pasta das Relações Exteriores.

E' o seguinte o texto do memorando enviado pelo chefe do governo ao ministro das Relações Exteriores Afonso Arinos:

"Exa.,

1) — Iniciar as gestões por v. exa. julgadas convenientes para o estabelecimento das relações diplomáticas e comerciais regulares, preferencialmente no grau de Legação, entre o Brasil, a Hungria e a Roménia;

2) — verificar se os três Estados bálticos há muito tempo desaparecidos, Letónia, Lituânia e Estónia, têm representação diplomática acreditada no Brasil. Na afirmativa, cassar as credenciais;

3) — informar sobre a representação do Brasil em Formosa, pessoal respectivo, custo dessa representação e valor do intercambio comercial, em 1960, entre o nosso País e aquela ilha. a) J. Quadros".

1960 m. Brazilijos Respublikos Prezidento Janio Quadros įsakymas Užsienio Reikalų Ministrui Afonso Arinos, paskelbė negaliojančiais Baltijos valstybių diplomatinį atstovų kredencijalus.

vėrus bendradarbiavimo nuotakai, A. Polišaitis susilaukė simpatijų, talkininkų ir pagarbos iš visų čia buvusių tuometu organizacijų. Tiesa, ir A. Polišaičio laikais pasiskleisdavo padangėje įvairaus pobūdžio "dūmelių", bet tai būdavo vidujiniai "tautinių namų" gūštos įnamių nesusipratimai dėl gaunamų litų padalos, be reikšmingesnių pasekmių kolonijoje.

Ramioje ir taikingoje nuotaikoje laikas slinko, kaip, po metų laiko, 1939 m. pabaigoje, netikėtai pasklido žinia, jog konsulas Polišaitis bus pakeistas ir jau šaukiamas Lietuvon. Gandas pasitvirtino — pats konsulas savo artimiesiems pasiskelbė, kad net ir kelionės bilietą yra gavęs iš Kauno su įsakymu, lapkričio mėn. pristatyti Ministerijoje. Ne tik konsului, bet ir kolonijai tokia naujiena buvo didelė staigmena. Organizacijos, sudarančios Centrą, pasisiūlė daryti žygius, kad Minis-

RESTORANAS



VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.



CHOPP - PIZZA - QUEIJOS - FRIOS

RESERVAS PARA FESTAS - MUSICA AO VIVO

Rua SOLON 1062 - Bom Retiro - Tel. 223-2333



ALEKSANDRAS POLIŠAITIS
Buvęs Lietuvos konsulas Brazilijoje nuo 1938 m. Veikė iki 1960 m., valdžiai atsaukus kredencijalus.

terijos nutarimas būtų atšauktas ir kad paliktų koloniją ramiai gyventi ir dirbti lietuvišką darbą su konsulu A. Polišaičiu priešakyje. Organizacijų Centras (o taip pat ir konsulas) sulaukė dar vienos, bet šiuo sykiu, geros staigmenos — gautas iš Ministerijos pranešimas, kad konsulo A. Polišaičio atšaukimas į Kauną "atidėtas neribotam laikui". O tas "neribotas laikas" tęsėsi daugiau metų laiko, iki Lietuva tapo inkorporuota į Sovietinės respublikas.

Kas pasidarbavo konsulą Al. Polišaitį išgyvendinti iš Brazilijos 1939 metais, spėjama, kad tai buvo darbas tų, kurie maitinosi iš vieno ir to paties édzio lietuviškais litais, o užnugaryje turėjo "stiprių pečių" dėdes, kurių žodis reikšdavo — "arba taip." "arba ne". ir nusprendavo žmogaus likimą.

Al. Polišaičio kelionė Lietuvon buvo atidėta "neribotam laikui" dėka Organizacijų Centro raštui pasiūstam Užsienio reikalų ministeriui Urbšui. Netrukus, užgulė Europą, o taip gi ir visą pasaulį, juodi debesys. Prasidėjo istorijoje dar nematytos ir negirdėtos nacizmo sukeltos žmonių žudynės, kurios nušlavė ir Lietuvą.

Netekęs ypatingų jam suteiktų ekstritorialinių teisių, Al. Polišaitis dar vis patarnaudavo lietuviams, kur tik jo patarnavimas buvo reikalingas ir pripažįsta-

mas. Gyvenant tokioje padėtyje, atrodė, kad negalėjo būti jokios priežasties stoti skersai kelio ir kęsentis į buvusio konsulo prarastą poziciją, jokio reikalo ir naudos nebuvo organizuotai šamokslauti. O vis dėl tas buvo, net iš Rio de Janeiro talkininkai buvo verbuojami. Kelionės į Rio ir atgal, audijencijos, parašu kolektivimas, nesulauktos pergalės ruošiami pietūs ir kt. dedamos pastangos prieš buvusį konsulą, nieko nepadėjo. Al. Polišaitis dirbo su lietuviais, ypač saugojo čia sudėtą Sąjungos vardu kolonijos turtą. Gyvenimo palaužtas konsulas Aleksandras Polišaitis mirė 1966 m. sausio 9 d.

Bus daugiau



TEGYVUOJA LIETUVIAI JUOZAI,

kiek jų pažinojau visi buvo geri žmonės, darbštūs ir pareigingi savos kalbos žmonės, patriotai.

Kurie jau išėjo Amžinybėn, tebūnie jiems mūsų maldos — prisiminimų atspindžiai šviesūs.

Kurie dar gyvi mūsų tarpe, tebūnie jiems Apvaizdos palaima ilgiems metams, ypatingai tiems, kurie išėmė daug pasidarbavę lietuvių visuomenėje su Juozu Čiuvinsku, garbiu liet. kariuomenės kapitonu.

Vila Zelinos Klebonui Juozui Šeškevičiui linkiu "Ilgiausių Metų" savo sumanymų vykdyme ir laimėjimuose ten, kur niekas jų nėra Brazilijoje pasiekęs.

Su pagarba

Halina ir Algirdas Mošinskiai
São Paulo, 1987.III.19.



PRIEŠ 60 METŲ — KOMENTARAS

Skaitau su įdomumu eilę Antano Dutkaus straipsnių "po šešiasdešimt metų". Įdomu sužinoti kaip lietuviai čia kūrėsi, kokias problemas turėjo, kaip tvarkėsi ir vargo. Sveikintina autoriaus mintis, užregistruoti šitą Brazilijos lietuvių istorijos protarpį, kurį jis tikriausiai pats pergyveno ir tiesioginiai jautė.

Norėčiau betgi padaryti mažą komentarą apie straipsniuose jaučiamą nuolatinį nusivylimą ir kritiką kas link mažos pagalbos suteiktos iš Lietuvos naujiems imigrantams.

Gal būt toje kritikoje yra tam tikra ideologinė komponentė. Betgi, atrodo, pasvėrus dalyką objektyviai, negalima buvo tikriausiai laukti didesnės pagalbos tais laikais iš Lietuvos čionykščiams išėmėms.

Turime gi prisiminti, kad tuo laiku Lietuva vykdė tur būt vieną iš didžiausių valstybės atstatymo darbų po beveik pusantro šimtmečio svetimos dominacijos. Tokiomis sąlygomis visos krašto jėgos ir rekursai turėjo būti mobilizuojami valstybės atkūrimui, paliekant labai mažai ką ne prioritėtinėms išlaidoms ar interesams. O gi, būkie atviri, išėmėms važiuo iš Lietuvos pagal savo norą, dažniausiai ieškodami geresnių gyvenimo sąlygų. Jeigu tas tiesa, tai likusieji Lietuvoj, turėjo sąlygas irgi nepergeriausias, kas veda prie išvados kad valdžia turėjo pirmoj eilėj rūpintis tais, kurie paliko ten su visomis valstybės atstatymo ir kūrimo problemomis ir darbais, o ne tais, kurie išėmėms į užsienį. Įdomu pažymėti, kad tokiais laikais net ir kitose valstybėse emigrantai dažnai padėdavo savo kraštui siųsdami lėšas, o ne atvirksčiai. Tas, man rodos, dalinai atsitiko ir su lietuviais emigrantais Jungtinėse Amerikos Valstybėse, kurie turėjo, žinoma, geresnes ekonomines sąlygas negu lietuviai Brazilijoje. Pagalba išėmėms būtų, iš tikrųjų, beveik ne "gero ėoro" dalykas, bet pasirinkimas tarp kas yra galima ir negalima padaryti kai turima ribotus kvalifikuotų žmonių ar lėšų išteklius.

Rodos, kad mokyklos buvo čia įsteigtos kiek vėliau, bet tas visvien parodo, kad apart visko, Lietuva vistik parodė rūpinimąsi išėmėms, pastatydama net kelias mokyklas, atsiųsdama mokytojus ir taip toliau.

Neturiu noro kritikuoti A. Dutkaus straipsnius, bet tiktai išreikšti asmenišką nuomonę ir komentarą apie vieną straipsnių pabrėžį, primenant gal būt tam tikras priežastis aprašytai situacijai prieš šešiasdešimt metų.

Kaip minėjau, straipsniui yra įdomūs ir turi istorinės imigracijai vertės, kad ir man asmeniškai, ypač kad net nebuvau gimęs minėtu laiku.

Gražvydas Bačelis

BAZAR SVEIKAS

Abrimos uma lojinha de presentes, papelaria, artigos lituanos e religiosos. Venham conhecer-nos.

Muito gratas

Ivany — Ana Beatriz — Silvia — Emilia

RUA DAS ROSEIRAS, Nº 411
VILA BELA

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj.,



COMPRAS - VENDAS -

FONE: 449-4379 ADMINISTRAÇÃO DE BENS

2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

MŪSŲ MIRUSIEJI



Anna Nery Igoninėje 1987 m., kovo 25 d. mirė a. a. **PRANAS BRASLAUSKAS**.

Gimęs 1910 m. Suvalkų, Kalvarijoje ir netekęs tėvo nuo pat gimimo dienos, anksti pažino našlaičio gyvenimo sunkumus.

Pergyveno Didįjį pirmą karą Lietuvoje o į Braziliją atvyko 1926 m.

Dirbo kavos ir cukraus sodybose apie 2 metus, o pasiekęs S. Paulo miestą apsigyveno Mokoje iki gyvenimo pabaigos.

Veikliai dalyvavo "Vilties" chore ir jo parengtuose vaidinimuose Šv. Antano Parapijoje. Po to, prisidėjo, prie "Vyčių" choro įkūrimo ir jame dalyvaudamas pažino ir vedė Mariją Paškauskaitę.

Būdamas įgudęs stalius, buvo pakviestas remontuoti Šv. Pranciškaus Bažnyčią, vieną iš seniausių miesto pastatų.

Neišsižadėjo nei lietuviškų papročių nei kalbos, kuriuos visa šeima gerbia ir vartoja.

Liko žmona, keturi vaikai, žentas, marčios ir 6 anūikai.

Šventas Mišias prie karsto atlaikė kun. Pranas Gavėnas, o giesmes išpildė lietuvių choras.

Iš Šv. Juozapo šermeninės buvo palydėtas į Šv. Petro kapines, Vila Alpinoje.

Didelė paguoda šeimai, kad galėjo išpildyti velionio prašymą paaukoti akis. Taip, kelias valandas po a.a. Prano mirties, kur nors, neregys pirmą kartą šviesą pamatė.

Ilsėkis ramybėje.

VITALIS BALVOČIUS, gimęs 1923 m. kovo mėn. 28 d., staiga mirė 1987 m. kovo 23 d.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PADĖKA
AČIA

PRANAS BRASLAUSKAS

miręs 1987 metų kovo 25 dieną

Nuoširdi padėka Šv. Kazimiero Parapijos klebonui kun. Pranui Gavėnui už gedulines mišias prie karsto, už palydėjimą į amžino poilsio vietą ir už septintos dienos paaukotas šventas Mišias; p. Tatarūnui, p. Raličkui ir visiems choristams už giedojimą gedulinių šv. Mišių metu.

Nuoširdus ačiū karsto nešėjams ir visiems dalyvavusiems laidotuvių pamaldose šventovėje ir kapinėse.

Gili padėka Vinkšnaičių šeimai ir Fábrica de Aço Paulista darbininkams už atsiųstas gėles.

Ypatingai dėkojame ponams Tumoniams, p. Albinui Janušaičiui, p. Antanui Rudžiui ir p-lei. Irenai Skurkevičiūtei, kurie mums tiek daug padėjo velionio ligos ir laidotuvių metu.

Liekame neapsakomai dėkingi.

Su malda ir meile,

liūdinti Braslauskų šeima

Vitalis, kartu su savo tėvais – Simonu ir Uršule Balvočiais, atvyko į Braziliją per Švediją, kaip karo pabėgėlis ir apsisustojo São Paulo mieste ir čia įsikūrė. Abu tėvai jau mirę, liko tik dvi seserys: Danutė ir Marytė, gyvenančios São Paulo.

Vitalis buvo vedęs Astrid Fredriksson ir augino du sūnus Ricardo Ernesto ir João Carlos. Abu mokinasi Arkidiecezijos gimnazijoje.

Vitalis niekuomet nesiskundė jokia liga; be to, jis niekuomet nevartojo jokių alkoholinių gėrimų ir nerūkė. Staiga sunegalavęs, buvo nugabentas ir paguldintas Sta. Cruz ligoninėje, kur po keleto dienų pasimirė.

Vitalis buvo mano sesers sūnus ir mano krikšto sūnus, krikštytas dar laisvoje Tėvynėje.

Palaidotas Morumbi Getzemani kapinėse, dalyvaujant dideliame būriui giminių ir draugų.

Vakare, Getzemani kapinėse, kun. Kl. J. Šeškevičius, prie karsto sukalbėjo tam atvejui pritaikintas maldeles ir palydėjo į amžino poilsio vietą.

Aš ir žmona esame begaliniai sujaukinti Vitalio mirtimi, nes tai buvo ne tik artimas giminaitis, bet didelis ir nuoširdus mūsų šeimos draugas.

Vitalis buvo praktikuojantis katalikas,

puikus lietuvis, patriotas, geras vyras ir tėvas ir nuolatinis "Mūsų Lietuvos" skaitytojas.

Tegul Aukščiausias suteikia jam savo amžiną globą ir priima jį į savo amžiną draugystę. Tegul jam būna lengva antrosios Tėvynės žemelė.

Mano ir mano žmonos vardu nuoširdžiausia užuojauta našlei Astrid Fredriksson Balvočiui, seserims Danutei ir Marytei ir abiem sūnams Ricardo Ernesto ir João Carlos.

Kapit. J. Čiuvinškas

P. Salomé Narušienė gavo žinią iš Lietuvos, kad tenai gruodžio 21 mirė LEONAS NARUŠIS, a.a. Stepo brolis. Buvo paraližuotas daugiau kaip 7 metai.

Mišias už a.a. Leoną p. Narušienė užprašė balandžio 5 dienai, 8 valandai, šv. Kazimiero parapijoj.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

CURSO



AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações: tel.273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ – KERMOŠIUS

Ir vietiniai laukia šv. Kazimiero šventės – ir jai ruošiasi. Atostogų laikotarpis, paskui karnavalas ir V. Zelinoj šv. Juozapo šventė-kermošius privertė šv. Kazimiero šventę nukelti į balandžio 11–12 dd.

Tad numatyta

a) religinė šventė:

– balandžio 8-9-10 dienomis: Tridienis: 19 val. susitikimas su šv. Kazimieru jo koplyčioj

– balandžio 12 d., 10 val.: šventės MIŠIOS, kurias laikys Belem rajono vyskupas, Dom Luciano. Prieš tai verbu šventinimas ir procesija, palydima ir karinio orkestro.

b) visuomeninė šventės dalis:

– balandžio 11 (pradedant 18 val.) ir 12 d.: kermošius, su tautybių seklyčiom-barakais ir folkloriniais pasirodymais.

DAILĖS KONKURSAS “PREMIO LITUÂNIA 87”

Surištas su Lietuvos Krikšto Jubiliejum dailės konkursas “Premio Lituânia 87”, kurį paskelbė brazilų Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho ir lietuvių Jubiliejinių Metų komitetas, pasklido gan plačiai po didžiulę Braziliją ir rado atgarsių spaudoje ir dailės pasauly.

São Paulo “Diario Popular”, 13/3/87 Literatūros puslapy, pristatydamas Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho veiklos programą, pamini ir “promoção do premio “Lituânia 87”, com tema incluindo lituanidade, no valor de 15 mil cruzados para a melhor produção na gravura, pintura, desenho, escultura, tapeçaria ou “batik”.

Piracicabos dienraštis “A Tribuna Piracicabana” 24/2/87 taip pat pristato “Premio Lituânia 1987”, suglaustai perduodamas konkurso taisyklės ir pabrėždamas: “O concurso visa dar incentivo a arte e seus segmentos, e ainda faz parte do transcurso do VI Centenário de Cristianização da Lituânia (1387-1987)” ir primena, kad premija bus įteikta birželio 2 dieną kūrinių parodoj, kurios tema yra “Lituânia vista pela Arte”.



MIŠIOS

už PETRA ir ADELE ŽARKAUSKUS
ir už FRANCIŠKA VALUTIENE
bus atlaikytos sekmadienį, balandžio 12 d.
16:00 val. šv. Stepono bažnyčioje, Vila
Anastacio.

Kviečiame dalyvauti gigines ir draugus.

Geny Žarkauskaitė
Stasė ir Juozas Valučiai

Ir tolimoj Amazonijoj, Manaus “Journal do Comércio” 15/2/87, rašo: “Aberto, em São Paulo, o Premio “Lituânia 1987” e, para os interessados, vai aqui, na integra, o Regulamento”. Ir perduoda visą skelbimo tekstą.

Konkursu susidomėjo ir tautiečiai iš užsienio. “Jūsų skelbtą žinią apie dailės konkursą Lietuvos tema skaičiau ‘Drauge’, rašo viena menininkė iš Čikagos. “Šioje neeilinėje parodoje norėčiau dalyvauti”. Ir kiti dailininkai Čikagoje susidomėjo – ir Kultūrinis Centras jau gavo vien tik iš JAV-bių 17 meno kūrinių.

Konkursą laimėjusio kūrinių pristatymas ir premijos įteikimas vyks viešoj iškilmėj, atidarant konkurentų parodą Chap Chap “Kultūrinėj Erdvėj”, São Paulo miesto centre, birželio 2 dieną.

Halina Mošinskienė

PADĖKA TIEMS KURIE BUVO –
teko dalyvauti š.m. Br. L. Bendruomenės naujosios slaptu balsavimu išrinktos Tarybos posėdyje 1987 kovo mėn. 18 d. – buvusiems Valdybos ir Tarybos nariams perduodant pareigas. Kas sudaro naują Br. L. Bendruomenės Tarybos ir Valdybos įstatą, skaitytojais susiras “M. Lietuvos” puslapiuose. Kaip visada, linkime naujesiems vadovams drąsos, optimizmo ir lietuviškumo.

Tuo pačiu noriu išreikšti ypatingai pabrėždama padėką Br. Lietuvių Bendruomenės pirmininkui p. Jonui Tatarūnui, kuris nuo 1975 m. dirbo Br. L. Bendruomenėje, nuo 1978 m. buvęs Br. 2 metų Tarybos Pirmininkas, vėliau 3-jose (2 metų kadencijose) kaip Valdybos Pirmininkas.

Aš dar kartą įsdrįstu padėkoti už bendradarbiavimą lietuvių prieauglio švietimo darbe S. Paulo bendruomenėje, kaip

visų jo pastangų dėka atgaivinusį lietuvišką mokyklą V. Zelinoje; sudariusį galimybes S.P. PUC. universitete turėti studentams lietuvių kalbos kursą – tai buvo ir yra didžiausias nuopelnas, gal daugeliui “svetimas”, bet... kas norėjo – laimėjo. – Padėka visiems, kurie tame darbe talkininkavo: p. Janinai Valavičienei, Henrikui Valavičiui, Alf. Petraičiui, ypatingai Liucijai Jodelytei Butrimavičiui, jaunuoliui Oktavijui Rutkauskui Machado, kuris paruošė spec. vadovėlių lietuvių k. svetur, pritaikydamas jį savo apostilose Brazilijos mokyklai. – Poniai Magda lenai Vinkšnaitienei besidarbuojant su mažaisiais V. Zelinoje ypatinga padėka, su jaunų pajėgų pradais p. Nilzos Guzikauskaitės ir Liucijos Banytės. Visus mus rišo subtiliai jautrus, taikingas ir ramus Jono Tatarūno būdas – siekiai ir laimėjimai.

Telieka jis naujai Br. Lietuvių Bendruomenės Tarybai ir Valdybai pavyzdžiu ateityje kaip reikia mylėti “Lietuvą iš tolo”... bet visa širdimi ir optimizmu išsivijoje. Ilgiausių, sveikatingų metų mūsų “paraninfui” linkime.

Halina Mošinskienė ir
lietuvių kalbos kurso mokiniai

Henrikas Nagys

MALDA

*Plieno raiteliai tenesugrižta.
Viešpatie, tegul pro šalį joja.
Norime ateiti į Tavo karalystę
vilkini ašutine ir basom
kojom.*

*Ežerų ir gimtojo šaltinio
vandeniu nuplauki mūsų
sielą:
nuo karaliaus iki paskutinio
paprasto ir pilko varguolėlio.*

*O varteliuose kerojės vargas
tegul niekad mūsų žemėn
nebegrižta.
Tegul būna šventas Tavo
vardas,
teateinà, Dieve, Tavo
karalystė.*

Ištrauka iš libreto kantatos
“Kryžių ir Rūpintojėlių
Lietuva”

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATA ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

MŪSŲ ŽINIOS

PARAMAI SPAUDAI

Dėdžiai Gerb. ML Redaktoriui

Nesame nei knygnešiai, nei laikraštinkai, bet tik geros valios choristai, kurie išlaiko lietuvišką dainą, giesmę mūsų parapijose.

Per 7-tos dienos Mišias už A. A. Anelės Baužienės vėlę, šią pavyzdinę lietuvi, kuri niekuomet nepraleido Bendruomenės choro koncertų, grupė choristų pagiedojo gedulingas Mišias (B. Budriūno). Po Mišių Algirdas ir Kazimieras Baužiai mums įteikė dovaną – Cz.500,-00 choro reikalams. Už ką mes jiems dėkojam. Šiuos pinigus mes norime įteikti ML redaktoriui, kad būtų padengtos išlaidos už pataisymą mašinos, kuri spausdina vienintelį Brazilijoje lietuvišką laikraštį MŪSŲ LIETUVA: kad dar gyvuotų ilgai, skelbtų lietuvišką dvasią ir primintų, kad

Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais turime ir būt.

Choristai

ML redakcija ir administracija nuoširdžiai dėkoja LK B-nės Chorui už šį konkretų, apčiuopiamą ir drąsinantį solidarumo mostą.

NAUJI ML PRENUMERATORIAI

Inž. Aleksandras Valavičius užsakė ML-vą savo broliui, 2^o Tenente, Base Aerea Naval, São Pedro D'Aldeia, RJ.

Nors nedaug, bet vistiek dar atsiranda naujų – ir jaunų – ML skaitytojų. Tai dar guodžiantis faktas, senesniems skaitytojams vis mažėjant – ar kad nežįūri, ar kad "aposentadoria" neleidžia, ar kad... išvyksta ten, kur jau joks paštininkas nenuveina.

Reikia, kad šiuo reikalu daugiau sukrustų mūsų jauni profesionalai ir jaunimas – ir skatintų ne tik ML-vos skaitymą, bet ir užsisakymą šio Brazilijoje vienintelio lietuvių laikraščio (ir vienintelio lietuvių savaitraščio Pietų Amerikoje).

Jaunimas dar gali daug ką nuveikti. (PG)

DAR PARAMA SPAUDAI

P. Viktorija Zinevičius iš Carapicuibos, prisiuntė Cz.100,00 ML-vai paremti.

Mielajai Rémėjai gili padėka.

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

LIUCIJA ir PIJUS BUTRIMAVIČIAI

Pastoviams ir dosniems ML-vos rėmėjams širdingai dėkojame ir linkime kuo geriausios sėkmės.

Administracija

SKUBĖK NAMO...



Po trumpos ligos, kovo 24 dieną išsiskyrė su šiuo pasauliu **JADVYGA NAŠLĖNAITĖ NARKŪNIENĖ**, tarp artimųjų vadinama paprastu Jadzės vardu. Mirė Guarulhos ligoninėje, o pašarvota Quarta Parada kapinių šermeninėje, kur ir palaidota.

Gimusi Lietuvoje 1912 metais, Brazilijoje atvyko 27-tais. Ištekėjusi už Jono Narkūno, daug dirbo ir daug iškentėjo. 1980 m. liko našlė.

Ją pažinojau tik paskutiniaisiais metais čia, šv. Kazimiero parapijoje. Darbšti (daugiausia užsiėmė siuvimu), visuomet stropi ir paslaugi, buvo visiems gera kaimynė, pavyzdinga parapietė. Maldos Apaštalavimo narė, o paskutiniu metu ir pirmininkė, buvo visuomet punktuoli ir kruopšti bažnyčioje, dosni ir paslaugi kunigams, visuomet pirmoji betkokiam parapiniam darbe. Tikrai užsidirbo daug atpildo pas Viešpatį.

Liūdesy paliko ne tik sūnų Joną bei marčią Maria Aparecida ir tris vaikaičius, bet ir visus parapiečius.

7-tos dienos Mišios buvo atšauktos šv. Kazimiero p-jos koplyčioje kovo 30 dieną.

Ilsėkis, Jadze, ramybėje, ir melskis už mus pas Dievą.

kun. Pr. Gavėnas

"GRAUDŪS VERKSMAI

Vykdamas Jubiliejinių Metų programą, ir šį paskutinį kovo mėnesio sekmadienį šv. Kazimiero parapijoje vyko pamaldos 16 val. Mišių intencija buvo už a.a. PRANA BRASLAUSKĄ, prisimenant ir kitus, ypač šiomis paskutinėmis dienomis mirusius: Jadžę Narkūnienę, Antaniną Gudačiūnienę, Marcelę iš Centro Pinheiros.

Prieš Mišias jungtinis choras, vadovaujamas Liudo Ralicko, sugiedojo nors kelis posmus "Graudžių verksmų", kurie buvo taip populiarūs Gavėnioje Lietuvoje.

Tikrai ypatinga sensacija jaučiama, vėl išgirdus tuos "Graudžius verksmus", jų negirdėjus kokius 50 metų.

(kun. Pr. Gavėnas)

BALANDŽIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį ši mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 03/04 – Antanas Stonis
- 04/04 – Jadvyga Jakubaitis
- 06/04 – Elisabeth Bumbles Pinto Jr.
- 09/04 – Marijona Kleiza Misevičius
- 11/04 – Janina Postatni
- 13/04 – Arlete Dylis Silickas
- 14/04 – Alberto Buono
- 14/04 – Monika J. Stasiulionis
- 16/04 – Algirdas Butkevičius
- 20/04 – Alexandre Bumbles
- 20/04 – Irena Saldys Bendžius
- 23/04 – Veronica Bratkauskas
- 25/04 – Katarina Birute Bagdžius
- 27/04 – Walter Postatni
- 28/04 – Antanas Voveriunas
- 28/04 – Helena Matuzonis Mendo

Sąjungos- Aliança
Valdyba

MIRĖ

ANTONINA GUGAVIČIENĖ, buvusi V Zelinos parakojos sekretorė, po sunkios ligos, mirė šeštadienį, kovo 28 d.

MARVELE ZAVE, gyvenusi Pihheiros, mirė kovo 27 d.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ, nas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo